

man paa andre Steder har taget det midlertidige Tryk meget hurtigt bort. Det er ganske vist, at gamle Skatter ere bedre, og det kan derfor være uheldigt, at vi have ladet Indkomstskatten saa let slippe bort. Ligeoverfor den ærede 2den Lands-tingsmand for 6te Kreds (B. Petersen) skal jeg udtale, at man i England ganske vist tager Skat paa enkelte store Positioner, men man gjør det, fordi man tror, og det tror jeg ogsaa, at Befolkningen meget bedre kan taale Skatten paa, hvad den direkte fortærer, end gjennem Beskyttelse at give en meget stor Lold. I alle Udtalelser om Beskyttelsen har man altid set, at det navnlig er Manufakturvarer, fabrikeret Jern osv., hvor igjennem Borgerne give den største Skat i Lold, skjøndt det ikke figurerer med store Indtægter for Staten. Naar man vil hylde det Princip, at det, som Folk helst ville tage imod, maa man tage, selv om det er mindre retfærdigt, saa er det jo en anden Sag, og jeg kan meget godt forstaa, at man ligeoverfor en slet finantiel Status ikke gjerne vil ty til en Indkomstskat, men jeg paa- taar, at den finansielle Status, som er forelagt og forklaret af den høitærede Finantsminister i det andet Thing, berettiger os i høj Grad til, selv om man ikke vil gaa ind paa en Indkomstskat, at vente Nedsættelser paa Lolden, som jeg tror vilde være til Gavn for hele Landet.

Finantsministeren (Strup): Ja, jeg skulde ikke have begjæret Ordet igjen, dersom jeg havde troet at kunne undlade at erkende lige over for det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg selvfølgelig aldeles ikke har sigtet til ham ved dette Ord, der undslap mig: „lustig“, aldeles ikke. Jeg vilde egentlig kun derved antyde, at den Motivering af Forlangendet om Nedsættelser af Loldafgifterne, som er fremkommet, ikke paa mig har havt nogen bedærende Indflydelse. Jeg tror endog, at jeg lige over for det ærede Medlem fuldt ud erkjendte den Omhyggelighed, hvormed han havde samlet Tal, og udtalte, at jeg ikke tvivlede om — en Udtalelse, jeg havde god Grund til — at hans Tal vare korrekte, og at jeg ogsaa anerkjendte den Maade, hvorpaa han benyttede Tallene, kun paa en enkelt Undtagelse nær, ved hvilken jeg troede, at han imod sin Billie var kommen til at vilde Thinget. Jeg skal ikke forfølge Diskussionen om, hvilket Skattesystem der er det rigtige; jeg skal kun tage til Indtægt, hvad det ærede Medlem nylig yttrede, at ogsaa efter hans Mening vare gamle Skatter de bedste. Naar han kun vil holde ret fast derved, er jeg overbevist om, at han heller ikke vil komme ret langt med sine Forslag om at nedsætte ældre Skatter, thi den uundgaelige Følge af betydelige Nedsættelser af de gamle Skatter vilde blive, at vi kom til at søge nye Skatter. — Jeg glemte før, da jeg havde denne Tale for mig, at gjøre opmærksom paa, hvilken virkelig Stigen paa de direkte Skatter der

har været i Løbet af de 9 Aar. Man er saa meget tilbøjelig til at tro, at de direkte Skatter hvile i den Grad som et Fixum paa Giendommene, at der ingen eller i alt Fald kun liden Bevægelse er tilstede paa det Gebet. Dette er ikke saa. De direkte Skatter ere, naar intet Hensyn tages til den overordentlige Stat, i de 9 Aar stegne med 4 Millioner. Det forekommer mig dog at være en ikke ganske ubetydelig Stigen af disse Skatter. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at paa samme Tid ere de indirekte Skatter, definerede saaledes, som det ærede Medlem definerede dem, stegne med 4,177,000, altsaa stegne lidt mere end de direkte, men Forskjellen er jo lidt betydelig.

Strieger: Da jeg ogsaa har megen Interesse for Spørgsmaalet om direkte eller indirekte Skatter, vil den høitærede Finantsminister ikke tage mig det ilde op, naar jeg beder ham nævne, hvilke Skatter han regnede til de direkte, thi dette Begreb kan aabenbart opfattes paa en noget forskjellig Maade, saaledes som det ogsaa fremgik af de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem den ærede Minister og min ærede Sidemand (Abler). Naar fremdeles den ærede Minister nævner 4 Millioner, formoder jeg, efter den Maade, hvorpaa Tallene tidligere ere benævnte, at det var 4 Millioner Rigsdaler (Finantsministeren: Kroner!) Ja, efter den Maade, hvorpaa Tallene tidligere ere blevne nævnte under denne Behandling, var det ikke let at blive klar paa, om der mentes Rigsdaler eller Kroner. Nærmest burde det jo være Kroner, men da Overfigten gif tilbage til tidligere Aar, var det ogsaa af den Grund ikke sikkert. Derimod skal jeg ikke komme ind paa hele Spørgsmaalet om Skattesystemet. Jeg er nemlig ganske enig med den høitærede Minister i, at det ligger udenfor nærværende Lovforslag. Efter hele sit Anlæg finder jeg ikke, at dette Lovforslag danner et naturligt Udgangspunkt for finansielle Betragtninger i det Hele og endnu mindre for en Skattebevægelse. Jeg kan saa meget mindre finde, at dette Lovforslag afgiver et naturligt Udgangspunkt i denne Henseende, som jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for 1ste Kreds (Abler) i, at Suffertolden skulde være den Loldats, som stod i første Række, naar de finansielle Forhold i det Hele indeholdt en naturlig Opfordring til en Loldnedsættelse. Dette finder jeg, der er særlig Grund til at fremhæve, da der vistnok ellers kunde gjøre sig forskellige Anstuelser gjældende med Hensyn til det hele Spørgsmaal om Loldnedsættelse. Heller ikke med Hensyn til den Maade, hvorpaa Roesukkerbestatningsloven er bleven omtalt af min ærede Sidemand til Venstre (B. Petersen), finder jeg Anledning til at komme tilbage til en noget udførligere, berigtigende Betragtning; Loven har været Gjenstand for udførlige Betragtninger baade i dette og i det andet Thing, da den blev vedtaget. Der er kun et eneste Moment, som jeg tror, det er